

ХУНТА ЧЕРНОГО

СЪ

ПРИТУРКА „ДОМАКИНЯ“

ПЕРИОДИЧЕСКО СПИСАНИЕ,

РЕДАКТИРОВАНО ОТЪ ЖЕНИ.

ЗА ГОСПОЖИ И ГОСПОЖИЦИ.

Списанието излиза дваждъ, на 1 и 20,
а притурката веднѣждъ, на 10 число
всѣки мѣсецъ.

Директорка: ТЕОДОРА Г. НОЕВА,

Годишенъ абонаментъ
прѣдплатимъ.

І. На списанието :

За България 5 лева

« странство 6 «

II. На списанието съ

притурката :

За България 7 лева

За България	1	лев
« странство	9	«

Абонати се записватъ
направо въ дирекцията на
списанието и въ всички-
тъ телеграфо-пощен. стан-
ции изъ княжеството.

Оплаквания за нередовно испращане листа приематъ се само въ разстояние на единъ мѣсець отъ излавянето му.

Пратенитѣ за публику
банне рѣкошнен назадъ с
не връщатъ.

Писма и ржкописи, не
подписани и неозначува-
мъстожителството на де-
писаницата, не се прие-
матъ.

Према неплатени не се
приематъ.

Всѣкакви обявлєния, относѣщи се до госпожи и госпожици, публикуватъ се въ послѣдната страница за 30 стот. редътъ.

За постоянни обявления
особенни условия.

✉ Писма, ръкописи и пари се испращатъ до: Дирекцията на Женския Съветъ улица Войнишка № 122 ✉

Съдържание:

Единъ необходимъ отговоръ. — Резолюции взети отъ 1-я конгресъ на българскитъ журналисти. — Няколко думи за стопанското училище: Мария-Луиза въ София. — Домашни привидения. — Отизгнудане иленина день на Н. Ц. Височество Княжича въ т. Варна. -- Разни. — Афоризми. — Книги и списания. -- Корреспонденция. — Известие. — Подлистникъ.

Единъ необходимъ отговоръ.

Г-нъ А. Т. напечатана въ 71, 72, 73 пр. броеве на «Свободно Слово» една статия подъ надсловъ: «Богатството и силата на България. — Народното ни просвѣщение», съ цѣль да по занимае читателитѣ «малко нѣщо по *просвѣщението на народа ни*, за което се дигна твърдѣ голѣмъ шумъ слѣдъ появяването на закона за просвѣщението у насъ по-минжалата 1892 г. и сега още възнува духоветѣ и ще ги възнува, ако той не се подобри, споредъ както се искава въ нѣкои наши (почти всички) вѣстници и списания миѣние за това отъ части», като ги увѣрява въ беспристрастието и искренностиъта си съ слѣдующитѣ важни и многозначителни думи: «цѣльта ми е не да оскѣрбявамъ, а да послужа изразителъ на едно общо желаніе, за едно общо подобрѣние». Ний, безъ да влизаме въ разяснения върху другитѣ части на А. Т-овата статия, безъ да разискваме, до колко тя значи отъ кѣмъ практическа точка зрѣние, ще посочимъ на единъ само пасажъ отъ неѣ, съ който се доказва, че

г. А. Т. не е ни последователенъ въ общанията си, ни беспристрастенъ, а слѣдователно нито и искрененъ! Това е писаното, ако и мимоходомъ, отъ него относително списанието ни «Женскій Свѣтъ», и то само за единичка изъ него статия «Балътъ». Но, при това прѣдупрѣждаваме читателитѣ си, че не статията на г. А. Т. е първата, която на кара да се обяснимъ съ подобнитѣ му критикари на списанието ни; не веднѣжъ сме се канили да имъ отговоримъ за тѣхнитѣ повърхностни и несправедливи критики, но по една или друга причина и за гдѣто четохме въ единъ вѣстникъ *) една противокритика за «Женскія Свѣтъ», почти съгласна съ нашитѣ идеи и възгледи, отлагахме работата и до днесъ. Сега обаче, подиръ исказаното отъ г. А. Т. по адреса на списанието ни въ горѣпоменжтата му статия, считаме се за длѣжни, да кажемъ, веднѣжъ за винаги нѣщо върху подобнитѣ за «Женскія Свѣтъ» критики, а за това именно и титулирахме настоящата си статия съ подписа: «единъ необходимъ отговоръ.»

Въпросътъ стои така: г. А. Т., г. Х., г. У
сж сторили намѣрение да направѣтъ критика
за «Женския Свѣтъ». Прѣкрасно! Отъ туй по-
добро, отъ туй по-человѣчно-угодно, па и по-бо-

*) Видѣть «Пловдивъ», год. 18 .л.л. 37 и 38

гоугодно дѣло нѣма, особено же, когато се касе работата за нашето списание, което се отличава отъ всички други по своята оригиналностъ; затова ний не само нищо нѣмаме противъ, но и имъ благодаримъ даже за труда и съвѣтитѣ и за добрата имъ воля да се усъвършенствува списанието ни; защото чрѣзъ разискването излиза на явѣ истината. Но не разбираме, какво се случва по-нататкъ съ критикитѣ ни: по причина на неподготвеността ли имъ, да кажемъ, или по причина на несъществуване у тѣхъ добра и искрена до тамъ воля, или пъкъ по коя-да-е друга, неизвѣстна намъ, причина, цѣльта се прѣиначава, работата се ограничава, та ето ти, вмѣсто критика на едно съчинение, излиза критика на една единичка статия изъ него: «Балтъ». За любопитство, че говоримъ истина, молимъ читателитѣ си да вземжтъ и прѣгледатъ всичкитѣ критики за списанието ни: ще виджтъ, че въ всички *безъ исклучение* се критикува не списанието изцѣло, както ще трѣбваше да бжде, но само една-единичка изъ него статия «Балтъ». Затова мнозина, желаючи да кажжтъ нѣщо за «Женский Свѣтъ» не си правжтъ даже трудъ да го прочетжтъ: тѣ зважтъ вече традиционното и пословицното за него говорене относительно статията «Балтъ»; та не е за чудо, щото чакъ и подиръ десетъ години — да не кажемъ повече — когато списанието ни безсѣмийно ще бжде едно отъ най-добритѣ по вида си, да се прави пакъ критика за . . . бала!

Всѣки прочее чптающъ подобни критики трѣбва да приема едно отъ двѣтѣ: или че списанието «Женский Свѣтъ» съ нищо друго не се занимава, освѣнъ съ бала; или пъкъ че у критикитѣ съществува една отъ горѣприведенитѣ причини, които ги каратъ да пишжтъ тия критики!

Но, както и да е, писаното си е писано; *verba volant, scripta manent*, казва една стара пословица. Намъ прочее сега прѣдстои да докажемъ, че несправедлива е и тѣзи критика за статия «Балтъ» въ «Женский Свѣтъ». И тѣй ето що сме писали тогава (в. бр. 2, стр. 11 и 12) ний: *бала най-първомаъ ще разгледаме откъмъ здравословната му страна*, като имахме прѣдъ видъ, че той е нѣщо прието вече у насъ и съставлява едно отъ главнитѣ наши развлѣченія; а по-долѣ — *ще дадемъ на читателкитѣ си нѣколко правила, които съставляватъ,*

тѣй да кажемъ, законодателството на бала, понеже се мислѣхме задлѣжени, като ръководителъ и възпитателъ — тѣй на нарѣча г. А. Т. — на женския полъ, да научимъ на читателкитѣ си това, което по другитѣ цивилизовани мѣста наричатъ елементарни понятия на бала; инакъ глѣбаво би било да приемаме нѣщо, което по една или друга причина счетохме за нужно, и да си служимъ съ него, а между тѣмъ да прѣнебрѣгваме и да възставаме даже противъ ученѣето основнитѣ правила, по които трѣбва да постѣпваме съ тѣхъ въ извѣстни случаи. Отъ до тукъ казаното най-ясно слѣди, че ний не сме исказали мнѣние нито за, нито противъ баловетѣ, но се занимахме съ тѣхъ като съ готово и съществующе отдавна вече у насъ нѣщо и като съ такова въ което живо участие взема жената, че балтъ има си важността, исповѣдва го и самъ г. А. Т., казвайки, че «балтъ си има значение само между роднински семейства»; а че и ний за такива именно сме балове и че гледаме на тѣхъ само като на единичко сръдство за гимнастика у женитѣ, а не като на *инъздо разврата*, гдѣто «се прѣгрѣщатъ стиснатъ и игражтъ по насъ и други страни лица, които иматъ за цѣль да си доставжтъ особени удоволствия, а не гимнастически упражнения», много ясно се доказва отъ писаното ни въ слѣдующата страница по същата статия:

*Нека учредимъ балове за чедата си и за самитѣ насъ. Но колкото благотворителенъ и спасителенъ е балтъ прѣзъ деня, толкозъ по-връдители послѣдствия има той прѣзъ нощта подъ разваления отъ свѣтлината на ламбитѣ или свѣщитѣ въздухъ; колкото благотворителенъ е балтъ за жената или момата, облъчена просто, толкозъ връдителенъ е за онѣзи, на които етикетътъ налага да носжтъ богати дрѣжди и твърди дълги рокли, що дигатъ облаци прахъ. Колкото е той благотворителенъ за играчитѣ и играчкитѣ, когато не злоупотрѣбаватъ съ силитѣ си, толкозъ по-връдителенъ е, ако съ часове се въртжтъ и пр. и пр. При туй ний още не сме пропуснали случая да поприкажемъ нѣщо и за нравствеността по баловетѣ, та даваме тамъ кратки, но важни съвѣти, които правжтъ да исчезне и най-малки поводъ за зломислие противъ женитѣ; казваме напр. че: *момитѣ, слѣдъ всяка игра, длѣжени сж да се връщатъ при майкитѣ си, а никога**

да не отиватъ съ кавалеритъ по буфетата или другитъ стаи.

Нека сега искажемъ и ний миѣнието си да ли сме за или противъ баловетѣ, миѣние не исказано още отъ насъ, обаче много пъти критикувано.

Г-нъ А. Т. е противъ публичнитъ балове и се мжчи да си докаже миѣнието съ туй, че имало основани женски дружества противъ баловетѣ, като срѣдства за развратъ; ний мислимъ, че за такова нѣщо нѣма нужда отъ доказателство: врѣдата отъ подобни балове всѣки разбира, та твърдѣ естествено всѣки единъ здравомислящъ ще бже противъ тѣхъ; въ тѣй отноше- ние и ний не сме по-малко отъ г. А. Т. противъ *не фамилиарнитъ* балове, въ които може да се развива всѣкакъвъ развратъ. Но да се говори само и признава нѣщо за врѣдително и погубно, а да не се взематъ мѣрки за съвършенното искоре- нение на злото, то е повече отъ смѣшно и гла- паво. Може ли и по кой начинъ именно може безусловно да се запрѣтѣтъ баловетѣ? ето гдѣ стои въпросътъ, съ който трѣбва да се занима- ватъ всевъзможнитъ критикари на статията «ба- лѣтъ», а не съ едно просто формулиране миѣ- ние противъ статията отъ тоя редъ, които може да иматъ и мѣстото при дневнитъ обстоятел- ства. Ето ний първи се обявяваме противъ ба- ловетѣ; чакаме прочее вашето съдѣйствие, пока- жете ни срѣдствата за постигане цѣльта, ако искате да сте послѣдователи въ говорението си; въ противенъ случай, ако замълчите, то ще ви кажемъ, че вий не говорите по убѣждение, но просто съ задня цѣль и злобно намѣрение. Нека прочее се запрѣтѣтъ безусловно всичкитъ и всѣкакви балове, съ каквато благотворителна цѣль и да се даватъ тѣ; а нека останѣтъ и се развиѣтъ само най-тѣсни фамилиарни ба- лове. гдѣто развратътъ да не може никога придоби почва. Ето ви нашето миѣние, което ний ей сега за првъ пътъ исказваме досущъ еднакво съ вашето.

А чакаме да видимъ какво енергическо съ- дѣйствие ще покажете за осъществимостта му, както Вий, така и всички ония, които често сж се произнесли противъ баловетѣ. Въпроса вече за бала е въздигнатъ, да се рѣши веднжъ за всѣкога; обаче ний при всичкото ни старание, което ще покажемъ за отмахването имъ, страхъ ни е, много ни е страхъ да не би се прину- димъ единъ денъ да дадемъ пъкъ правила за бала. Даво да се не сбъдне послѣдното.

Резолюции

взети отъ I-я конгресъ на българскитъ журналисти и писатели въ засѣданията му отъ 13-я до 17-я Юлий т.г., които сме помолени отъ комиссията да обна- родваме въ нашия листъ.

Конгресътъ на българскитъ журналисти и пи- сатели исказва желание:

I. Правителството да отмѣни по законодате- лень редъ дѣйствующия законъ за печата.

II. Да се педаватъ помощи, освѣти за съчи- нения и издания изъ научната и педагогическата областъ. За издания и списания, както белетристически, тѣй и политически, членовѣтъ на Конгреса се задължаватъ да не искатъ и да не приематъ ни- какви помощи.

За бѣлѣжка. Подъ думитъ „сочинения и из- дания изъ научната и педагогическата областъ“, да се разбиратъ само специално научни съчинения или трактати изъ тая областъ, а не педагогически и популярни научни списания и учебници

III. Да се приложи часъ по-скоро тая часть отъ Закона за телеграфитъ и пошитѣ, която уреж- да междуселската поща на държавна почва, като се внесе въ държавния бюджетъ нуждата за това сума.

До отпущанието нуждитъ кредити за горнията цѣль, правителство часъ по-скоро да въведе въ междуселската поща тия измѣнения: 1) да опре- дѣли строга тарифа на селскитъ курнери, и 2) ку- рнеритъ да приематъ корреспонденцията отъ по- щевскитъ станции, а не отъ околийскитъ управ- ления.

IV. Да се издаде единъ албумъ — наметникъ съ заглавие «прѣди 50 години и подиръ 50 год.» (1844—1894) и първата часть да съдържа фото- графията на Фотинова и неговото «Любословие», а втората — по единъ брой отъ всичкитъ български вѣстници и периодически списания, които сж изи- зали тая година до 9-й Юлий включително. Въ тоя албумъ да се помѣстѣтъ и списъка и фотографитъ на журналиститъ и писателитъ, участвovali въ I-й Бълг. Журналистически Съборъ, както и протоко- литъ на Конгреса и прѣдварителнитъ събрания.

V. Българското Книжовно Дружество въ Со- фия часъ по-скоро да усили своята дѣятелность, като се свика отъ Настоятелството му Годишно Събрание, съгласно изричнитъ постановления на Устава, за да се уреди Дружеството и подобри журнала си.

VI. Като констатира печалния фактъ, че из- вѣстна часть отъ Европейската преса, въодушевя- вана не отъ правдата и истината, а отъ достоосж- дителни и неблагогодуни побуждения, или пъкъ злѣ освѣдомявана отъ подкупени корреспонденти, — въ продължение на цѣли осемъ години систематически е изопачавала фактитъ относително истинското по- ложение на работитъ въ нашето отечество, та чрѣзъ това въ голѣма степенъ е съдѣйствувала за закрѣ-

плението и дълготрайността на единъ най-безчеловѣченъ и най-сѣсипителенъ за страната ни режимъ, на виновника на който тя и днесъ още продължава да плете вѣнци, безъ да дава нѣкаква цѣна и внимание на възгласитѣ на въскрѣсналия днесъ народъ, — счита за своя света длъжностъ високо да протестира противъ това крайно осѣдително и недостойно поведение на казаната преса, а, сѣщеврѣменно — да искаже и своята най-голяма благодарностъ къмъ онѣзи частъ отъ европейската преса, която винаги е държала високо знамето на правдата и на хуманността и безпристрастно е прѣдставлявала и нашитѣ работи въ тѣхното истинско положение и освѣтление прѣдъ образованія свѣтъ.

VII. Да се прѣпорѣчи за напредъ на всички писатели и вѣстникари, да употребяватъ по-благоприличенъ езикъ.

VIII. Исказва своето пълнейше прѣзрѣние къмъ инсинуациитѣ, исказани по адреса му, въ в. «Свобода» отъ 15 Юний 1894 год.

IX. Да се ходатайствува прѣдъ правителството за освобождението, по законенъ редъ, отъ затвора на писателя Петко Каравеловъ и натоварва избранныя отъ него комитетъ да прѣдстави настоящата резолюция на правителството.

X. Да се испроводѣтъ трима прѣдставители да участвуватъ въ идущия международенъ Конгресъ на журналиститѣ.

XI. Да се искаже благодарностъ къмъ Дружеството «Славянска Бесѣда», което оказа гостоприемство на I-я Бълг. Журнал. Съборъ, чрезъ отстъпване помѣщеніето си за засѣданията му.

Нѣколко думи за стопанското училище: «Мария Луиза» въ София.

На 26-й Юний тѣзъ година станж актътъ на дѣвическото стопанско училище: «Мария Луиза» поддържано отъ дружеството: «Майка». На сжщия день се дадохъ и дипломитѣ (свидѣтелствата) на дѣвойкитѣ, които сж слѣдвали прѣзъ тая година въ това училище.

Тѣй сжщо бѣше изложено и ржкодѣлието: бѣло шиеие и фустани. Много хубаво бѣше бѣлото шиеие, особено, което бѣ съ ржка ушито. Доста чистичко се видѣше, за прѣва година.

Горнитѣ дрѣхы, фустани и пр. бѣхъ тоже задоволително ушити.

Отъ кухарското отдѣление бѣхъ изложени много и успѣшно направени сжщи сладки. Добрѣ е младитѣ дѣвойки отъ всичко да разбираатъ.

Колкото за ястията, които се готвѣли прѣзъ годината не бѣхъ изложени, понеже не можѣтъ

да трайѣтъ въ тая жега. Имаше една картина съ изображение на крава, около, която друга една раздѣлена на части, за да видѣѣтъ ученичкитѣ отъ коя частъ какво е мѣсото, какво се готви отъ него и какъ се нарича.

Дружеството: «Майка» споредъ своя уставъ трѣбваше да приеме оставката на своето тазгодишно настоятелство и да избере ново, както и станж, като свика всичкитѣ членове на 30-ий Юний, но като нѣмаше пълно число отложи се на второ събрание, въ което станж чзборътъ на новото настоятелство.

Желателно би било щото новото настоятелство да завземе управлението на това дружество съ по-сериозни мѣрки, отъ колкото е било до сега.

Споредъ моето мнѣние могло би да направити тия прѣобразованія въ него:

I. Да нареди по двѣ г-жи отъ настоятелството да дежуратъ по единъ день въ седмицата и то да бждѣтъ такива, които да иматъ понятие отъ стопанство и икономия, тѣй сжщо да разбиратъ и отъ ржкодѣлие, за да можѣтъ да надзираватъ при управлението на това най-нуждно заведение. Както въ ржкодѣлното отдѣление тѣй сжщо и въ готварското трѣбва внимателенъ и сериозенъ надзоръ, за да не ставатъ послѣ приказки за туй, за онуй, та да се отдаде вината на настоятелството, че не е внимавало при назначението на личноститѣ, които сж живѣли въ училищното здание. Това може да се сравни съ частенъ домъ. Който се управлява отъ свой господаръ, бива добъръ и редовенъ; тѣй сжщо бива и съ едно дружество, като се управлява отъ мждро настоятелство, избрано по способностъ и практика а не по партизанство, както е бивало до сега.

Желаѣхъ това многогодишно дружество: «Майка» да се крѣпи и държи, както се е държало и въ най-труднитѣ врѣмена безъ голѣми помощи и съединения.

На това дружество трѣбватъ клонове понеже си има здравъ корень. Подобни клонове щѣтъ му станѣтъ нѣкои отъ провинциалнитѣ дружества, които вѣрвамъ, че сж готови да помагатъ по една малка частъ отъ своитѣ годишни приходи, като имъ бжде позволено да си въспитаватъ по едно-двѣ момичета въ тукашното училище; щото това стопанско образование да се распространи по цѣлото ни отечество.

Трѣбвало би тоже една готвачка, която да

знае да готви и нашенски ястия, понеже стомакътъ ни иска въ поѣжката и отъ маята да си хапнатъ, че само съ европейскитѣ ястия много деликатни ставаме.

2. Споредъ, както гласи уставътъ на дружеството да се отвори и една библиотека при стопанското училище, въ която да има книги и вѣстници повечето съ поучителенъ и икономически характеръ, за да четатъ ученичкитѣ, членкитѣ на дружеството и тѣзи, които доведатъ членкитѣ. Това да става 2 пѣти въ недѣлата, напр. въ Сръда и Сѣбота, когато мислиш, че нѣма занятие на ученичкитѣ, именно подиръ обѣдъ.

3. Освѣнъ това дружеството трѣбва да издава и единъ мѣсеченъ вѣстникъ, въ който ще се увѣдомява публиката за вървежа на училището напр. за приходитѣ и расходитѣ. Чрезъ тоя вѣстникъ ще могатъ и провинциалнитѣ дружества да пращатъ за печатание напредъка на своитѣ дружества. Тѣй сѣщо и други статии могатъ да се пишатъ, като по педагогията и домашната икономия.

Увѣрена съмъ, че този вѣстникъ ще намѣри добъръ приемъ между нашето женско общество и доволно абонати ще има, отъ които ще може да се поддържа вѣстникътъ, като не е по-скѣпъ отъ 2½—3 лева годишенъ абонаментъ. Въ подобенъ вѣстникъ ще да иматъ възможность г-жи и г-ци, които не желаятъ да се явятъ на книжовното поле съ своитѣ скромни статийки и прѣводи, като ги пращатъ за печатание.

Желая добъръ успѣхъ на това дружеството.

М. Н.

София 16 Юлий 1894 г.

Домашни привидѣния.

Бѣше вечеръ. Огънятъ прѣцѣше въ камината. Весели искри хвъркахъ попритъмнѣлата стая и прѣскащецъ се угасвахъ при позѣтъ на една млада госпожа, която уморена, отпустихта въ едно крѣсло, умислено гледаше въ пламъка. Виждаше се, че се е замислила върху дневнитѣ кжщни случки, обаче, слѣдствено отъ туй размишляване не ще да е било утѣшително, защото челото ѝ се намръщи.

Ней се стори, че всичкитѣ тѣзи хвърчащи искри се промѣнихъ на малки дяволчета, че тѣ

се въртятъ около ней въ диво хоро, и пайсетнѣ едно отъ тѣхъ съ укоренъ гласъ ѝ говори:

«— Остритѣ думи които въ течение на този день си отправѣла къмъ слугитѣ ти — това сме пий; ний бърже се впускаме въ тѣхнитѣ сърдца, тукъ разпалваме неуслужливостъ и омраза, на часа се завръщаме и нападаме самата тебе. Пази се отъ насъ и бди надъ себе си. При това все по-диво и по-диво се въртѣхъ едно прѣзъ друго.

Изведнажъ старий стѣпний часовникъ, който е означавалъ едно врѣме часоветѣ на примѣрното домакинство въ родителския ѝ домъ, захванъ да бие и младата госпожа ясно чуваше, какъ той съ натѣртенъ прѣсѣченъ гласъ продума: «— Припомни си всичкитѣ дни, въ които късно си прѣдложила обѣда, за минутитѣ, които си прѣкарала прѣспокойно въ бесполезно бездѣлие, припомни си, колко точно вървѣше всичко въ дома на твоитѣ родители и гледай да се поправишъ.» Часовникътъ млъкна, а другъ единъ гласъ се обади: «Отъ мене вземи примѣръ, азъ си изпълнявамъ всѣкога длъжността; прахътъ бѣга прѣдъ мене щомъ се покажъ и задъ мене всичко, до което се докоснѣ свѣтъ като огледало.» — И метлата млъкна.

Но ето, че отъ разнитѣ кюшета на стаята се чуехъ ту съ натѣкваице, ту съ въздишание единъ тънки гласета: «— Ний не сме тукъ на мѣстото си и ни е страхъ въ туй чуждо общество!» нѣкъ единъ чифтъ ржжавици, който по погрѣшка подпадна въ скрина за дрѣхитѣ добави съ тържественъ гласъ: «— О, благословенъ да бжде порядъкътъ!

Изведнажъ свѣтнѣ огънятъ, искритѣ пакъ захвърчахъ и младата хазайка скокна отъ мѣстото си.

«— Я гледай, азъ трѣбва да съмъ заспала —» измърмори тя като си жилаше очитѣ, — «И колкото чудноватъ сънъ! Това си е истина: умѣренността, точността, чистотата и добрий редъ сѣ четиритѣ главни точки за всѣка домакиня; тѣхъ азъ ще почитамъ, тѣхъ ще упражнявамъ и за напредъ всичко трѣбва да върви добръ.

Преведе отъ «Fürs Haus»

Б. Хитева.

Пловдивъ, 25 Май 1894 г.

Отпразднуването именния день на Н. Ц. Височество Княгинята въ гр. Варна.

Съ особенъ егсторъ се отпразднува на 8-ий тоя въ града ни именния день на Н. Ц. Височество, любимата ни Княгиня. Приготовленията бѣхъ почти още прѣди единъ день, и всѣки усѣщае важността и величието на слѣдующия день. Всичкитѣ частни и правителствени здания, както и улицитѣ бѣхъ окичени съ знамена и други украшения, а населението на града съ нетърпение чакаше да види на слѣдующия день помежду си Господарката. Споредъ издадената отъ Градско-Общинското Управление програма Т. Т. Ц. Ц. Височества въ 11 часа щѣхъ да дойдѣтъ въ черквата и за това по туй врѣме площадъта прѣдъ съборната черква бѣше пълна съ народъ, а войската, построена срѣщу черковата, бѣше готова да отдаде честъ на своя си шефъ.

На означеното врѣме Т. Т. Ц. Ц. Височества се подадохъ возици се на великолепни колесници и поздравлявани отъ войската вървѣхъ сладкогласно свирение на военната музика. Т. Т. Ц. Ц. Височества минѣхъ прѣдъ войската съпровождани отъ френетически урра! и влѣзохъ въ черковата идѣто се отслужихъ молебѣнъ за дълоденството на Т. Т. Ц. Ц. Височества. Подиръ молебѣна Н. Ц. Височество Княгинята приемише въ нарочно за тая цѣль построенъ павилонъ, въ двора на черквата, всички военни и гражданскитѣ власти. Слѣдъ това Т. Т. Ц. Ц. Височества благоволихъ да отидѣтъ въ залата «Сѣдинение» идѣто имаше приотвенъ обѣдъ, по които се държѣхъ много тостове; на послѣдния отъ тѣхъ Н. Ц. Височество Князътъ отговори толкова ораторски и художественно, щото всѣка произнасяна отъ Него дума, бѣше пълна съ смисълъ и значение. Т. Т. Ц. Ц. В. В. останѣхъ много доволни, виждайки веселието, радостта и ентузиазма на народа; Княгинята благодарилъ както на народа така и на войскитѣ отъ 8-й п. проморски на Н. Ц. Височество полкъ, който въ сѣщия день отпразднувае полковния празникъ. Вървѣхъ гласно и френетически урра и подъ звуковетѣ на народния химнъ, свирѣнъ отъ военната музика, Т. Т. Ц. Ц. В. В. се отправихъ за двореца въ Евксеноградъ, като оставихъ народа ликующъ. Прѣзъ нощта цѣлий градъ бѣше осветленъ; а възхитенный народъ съ музиката на чело, навлѣзълъ въ лодки, правѣше серенади прѣдъ двореца въ Евксеноградъ.

Р а з н и.

*** Жени училищни-настоятели. — Градскій свѣтъ въ града Hilversum (въ Белгiя) възложи тѣзгодишната инспекция надъ окрѣжнитѣ училища нагоспожата Коермау—von Engel и на баронеската Sloet tat Everloogompretz.

*** Жена корресподентка на Лондонския в. «Врѣме». Госпожа Jossie Couvreur, която пише подъ псевдонима «Talma» се назначи вмѣсто съпруга ѝ, който е умрѣлъ напослѣдъкъ, корресподентка на Лондон-

ския вѣстникъ „Врѣме“ въ града Брюкселъ.

*** Четири женски въпроси. Французската Академия на моралнитѣ и политическитѣ науки турнъ подъ конкурсъ четири женски въпроси съ слѣдующитѣ теми: 1) За влиянието, което упражнява върху общественитѣ нрави законътъ, позволяющий или не на чедата да дирижѣтъ сѣщискитѣ си бащи. 2) За отговорността на бащитѣ надъ незаконнитѣ чедъ. 3) Критически етюдъ върху бащинското владичество и законитѣ, които ограничаватъ това владичество и 4) Етюдъ върху въпроса за зестрата и въобще върху всичко що се касае до правдинитѣ на жената. Възнаграждението за 4-тѣхъ горѣспомѣнати въпроси възлиза въ 12,000 франка.

А ф о р и з м и.

Силний характеръ се образува не отъ почивката, а отъ беспрѣстаниата борба на живота.

Еднодневно бездѣлие уморява толкова колкото една безснна нощъ.

За да може пѣкой да завладѣва другитѣ, трѣбва той испарвомъ да зазладѣва самато себе си.

Голѣмо злощастие е неразбиранieto, че трѣбва да мѣчимъ, когато имаме достатѣчно развитъ духъ, за да говоримъ добръ.

Свѣтътъ е театръ, на който първитѣ мѣста съ винами затворени.

Всичкитѣ хора желаятъ да прѣкаратъ дълоден-ственъ животъ, но никой не желае да застарѣе.

Съвършенството на характера се состои въ това да прѣкарваме всѣки день, като че този ни день е послѣдний на живота ни.

Секретътъ е като една думка въ дрѣхата ви, която колкото се мѣчите да ѝ скриете, толкова повече ѝ искарвате на явлъ.

Книги и списания,

получени въ Дирекцията ни.

Домашенъ приятель, мѣсечно списание за наука, религия, промышленность и домакинство. Год. VI, бр. 8. Годишна цѣна 3 л. 50 ст. Самоковъ 1894 г.

Православенъ проповѣдникъ, иллюстривано религиозно-нравственно списание. Редакторъ-Издателъ П. С. Доброплодный. Самоковъ, год. II, кн. VII—VIII, годишна цѣна 3 лева 1894 г.

Юридически прѣледъ, издава подъ редакцията на Ст. С. Бобчевъ и М. Маджаровъ. Год. II, кн. XII, Пловдивъ 1894 г. Годишна цѣна 12 лева.

Нова Свѣтлина и Здравословие, всѣкимѣсечно списание за малко изслѣдванитѣ душевни явления и безвредни здравословни пособи. Год. IV, -кн. V, Сливенъ 1894 г. Годишна цѣна 5 лева.

Звѣздца, мѣсечно иллюстрирано списание за дѣца. Редакторъ Н. Бѣловѣждовъ. Год. III, кн. VII. Годишна цѣна 2 лева, София 1894 г.

Ржководство за Стихосложението, по руското издание на М. Бордовски, съставилъ Н. Начовъ, учит при Държ. Мажека Гимназия въ София. Първо издание цѣна 60 ст.

Дѣтска Гусла, стихотворения за дѣца. Написалъ К. Величковъ, Пловдивъ 1894 г. Цѣна 30 ст.

Одумване, комедия въ четири дѣйствия прѣвела отъ чехски Мана Н. Наумова, София. Цѣна 1 левъ.

До колкото ний сме разгледали тая книга, можемъ да се произнесемъ че тя е достойна за прѣпорѣчка, не само за туй че е прѣведена на единъ гладкъ езикъ и че е съ полезно съдържание, но и защото такива ученолюбиви жени, които съ радостъ виждаме да се прѣдаватъ на ученето и науката, трѣбва да се насърчаватъ и се помагатъ.

Цѣлина, селско мѣсечно списание за стопанство, поминѣкъ, наука и книжнина, год. III, кн. IX, Пловдивъ 1894 г. Годишна цѣна 5 лева.

Свѣтлина, журналъ за наука, искусство и индустрия. Мѣсечно иллюстрирано списание, год IV, кн. VIII, София 1894 г. Годишна цѣна 15 лева.

Християнски Свѣтъ, год. III, бр. 8. Издава Методистката епископална миссия, Руссе 1894 г.

Медицинска Бесѣда, популярно медицинско списание. Излиза въ начало на всѣки мѣсець подъ редакцията на Д-ръ Битановъ. Год. I, кн. 3, Видинъ 1894 г. Годишна цѣна 10 л.

8) ПОДЛИСТНИКЪ

ЗЛАТНИЙ КАМШИКЪ

(РАСКАЗЪ).

(продължение).

— Ще се оженишъ за единъ черноокъ, силенъ и богатъ, казала на млада мома, която побързала да хвърли единъ грошъ на диска й.

— Слѣдъ като работишъ вѣрно и добръ, господаритѣ ти ще те освободѣтъ заедно съ дѣцата ти, казала сжщо на една черна жена, която съ печаленъ погледъ виждала двѣ дѣца на рода й, които мѣчно работѣли.

Послѣ се обърнала къмъ мъжето и на единъ старецъ прѣдсказала, че ще стане кадия, прѣди мѣсечината да се допълни дванадесетъ пъти; на войвода на Денра, че Авдѣль-Кадеръ ще испѣди французитѣ отъ Африка и ще го назначи Каллифъ или управителъ на Алжиръ. На единъ Иудейинъ, който скритомъ давалъ разни търговии на Арапитѣ, че ще го обѣсѣтъ заедно, и французитѣ, които прѣдава, и Арапитѣ, които краде. Това прѣдсказание произвело голѣмъ смѣхъ мѣжду Арапитѣ. Тя стигнала прочее до единъ Арапинъ, когото Бохемкинята прѣгледвала много, като испитвала рѣскитѣ на ръката му. Послѣ казалъ.

— А! ето забѣлѣжителна линия, линията на богатството.

— На богатството! извикналъ младия Арапинъ и очитѣ му блѣснали отъ радостъ.

Войничка Сбирка, издава учебното бюро при Генералния Щабъ. Год. II, кн. IV, София 1894 г. Годишна цѣна 5 л.

Корреспонденция.

Г-а Начева *Варна*. Получихме стойността на едногодишното течение на списанието заедно съ притурката за 1893 г.

Г-жа Невѣнка Ив. Томова *Орѣгово* подарява едно годишно течение на «Домакинята» на Г-жа Мита Ц. Тодорова *Вратца*. — Г-ца М. Венкова *Видинъ*. Получихме 6 лева стойността на 3 алманаха. — Г-нъ П. Т. Пънклиановъ *Ловечъ*. Съобщѣте молимъ до сега какъ сте получавали списанието.

Г-и и Г-а Ставрина Апостолова *Айтосъ*, Хр. Наконъ *Лѣсковецъ*, Елена Д. Райчера *София*. Получихме стойността на едногодишното течение на списанието.

Г-и и Г-а Ставрина Апостолова *Айтосъ*. Получихме стойността на едногодишното течение на списанието заедно съ притурката за 1893 г. и 1 л. и 50 ст. повече. — Г-нъ подпоручикъ Русеновъ отъ 4-ий пѣхот. на Н. Ц. В. Прѣстола-Наслѣдникъ Князь на Тѣрновскій полкъ подарява едногодишно течение на списанието заедно съ «Домакинята» на Училищната Библиотека въ с. *Шраклево*. — Г-нъ П. Д. Ломлевъ *Орѣгово*. Списанието ни заедно съ притурката за 1893 г. испратихме Ви. — Г-а А. Монова *Видинъ*. Получихме 2 лева. Молбата Ви ще имаме прѣдъ видъ.

Извѣстие.

Като напомняваме на абонатитѣ и абонаткитѣ си, че г. **Юрд. Маровъ** продължава да е агентинъ на списанието ни, молимъ ги да иматъ пълно довѣрие къмъ него.

— На богатство, повторила жената, и на голѣмо богатство.

— Какъ ще го намѣришъ и кога?

— А! а! казала връчката, щомъ пакъ испитала ръката му. Тѣзи рѣзка отива до горѣ; вижда се, приятелю мой, че ще ти доде много скоро. Но виждѣ! а, да! свързва се съ тѣзи рѣзка на прѣста. Това значи, че отъ тебе зависи да го имашъ; че за да го намѣришъ трѣбва да го търсишъ.

— И не можешъ ли да ми кажешъ гдѣ трѣбва да го търсишъ?

Това е по-мѣчно, отговорила високо жената; и слѣдъ това високо, тѣй щото отъ него само да се чуе, притурила: И ако можѣ, искашъ ли да го кажѣ прѣдъ всичкитѣ тѣзи?

Арапинътъ отговорилъ, че не ще. А тя като испѣла още нѣколко пѣсни, оттеглила се на страна и сѣдвала да обѣдва. Слѣдъ малко и Арапинътъ, понеже тя вече била съвсѣмъ сама, дошълъ та сѣдналъ при ней.

— И сега, й казалъ, неможешъ ли ми каза какъ и какъ ще намѣришъ богатството?

— Това мислѣхъ и азъ, отговорила Бохемкинята; но трѣбва да ми покажешъ пакъ и двѣтъ си ръцѣ.

Той подалъ и двѣтъ си ръцѣ, а тя прѣнасяла вниманието си отъ едната на другата, като изговаряла любопитни думи.

— Сега, казала, можѣ ли да имамъ нѣколко косми отъ главата ти.

LE FOYER DOMESTIQUE

JOURNAL pour la FAMILLE

Publie chaque semaine des articles inédits sur tout ce qui intéresse le cercle de la famille: éducation, morale, hygiène, économie domestique. Il vient d'inaugurer un service timbrologique destiné à rendre d'excellents services aux amateurs. Il fait également une large place à des productions littéraires, de nature à délasser en instructif. Sa tendance et son esprit le recommandent tout spécialement aux mères de famille et à la jeunesse. Il peut être mis entre toutes les mains et chacune de ses années représente un cadeau d'étranges ausse utile qu'attrayant, sous forme d'un beau volume de plus de 600 pages, relié dans un emboîtement spécial.

L'abonnement est de 6 fr. pour l'année et 3 fr. pour 6 mois

Demander à M M Attinger Frères, Neuchâtel,
des livraisons specimen gratuites

MALADIES SECRÈTES

impotence, sont guéries avec sûreté. Traitement par lettre après l'envoi d'informations spéciales qui soient accompagnées de timbres-poste pour la réponse. Se diriger à l'adresse:

OFFICE SANITAS
57, Boulevard de Strasbourg
PARIS

Арапинътъ изпълнилъ желанието ѝ.

— Но желяехъ и едно друго още по-мъчно, притурила врачката. На тѣзи косми трѣбва да се приложи една капка отъ кръвта ти.

Като станало това послѣдното, врачката наредила на кръгъ разни малки камъчета, джамчета и малки металчески части.

— Сега, каза, имамъ нужда само отъ огънь.

Арапинътъ ѝ далъ дулата си и тя, го турила въ срѣдата на кръга, като хвърлила отъ горѣ космитъ, и държала върху дима диска си. Послѣ погледнала на него и,

— Имате ли нѣкой християнинъ въ Дебра? попитала.

Арапинътъ съмнително отговорилъ — не!

— Жално, каза, жената. Богатството вижда се да е скрито. Азъ както, виждамъ отъ диска си, могъ да те заведа до онуй мѣсто, ако ми се обѣщавашъ сто гроша, слѣдъ като го намѣришъ. Но за да се намѣри, неизбежно е християнинъ да раскопае земята.

— Християнинъ! И много ли сѣ паритъ?

— Точно не знаѣ. До четиредесетъ хиляда гроша ми показва димътъ.

— А! наистина, извикналъ арапинътъ. Слушай. Имаме единъ християнинъ въ Дебра. Но какъ могъ да го взема съ себе си.

Отговорница: Т. Г. Ноева.

EPILEPSIE.

crampes, Neuralgie, sont guéries complètement d'après une méthode unique, mille fois éprouvée.

Traitement par lettre après la remise d'un rapport circonstancié, contenant timbres-poste pour la réponse.

Se diriger a:

OFFICE SANITAS
57, Boulevard de Strasbourg
PARIS

ЕКОНОМИЧЕСКИ САПУНЪ

НА

ХР. ИВ. РИЗО,

награденъ съ златенъ медалъ въ I то Българско Земледѣлческо-Промисленно Изложение въ Пловдивъ.

Прѣдпочитайте винаги сапуна, който къмъ едната страна носи бюста на Н. Ц. В. Фердинандъ I Български князь, а къмъ другата — надписа: сапунена фабрика, първо качество — Христо Ризо, Варна.

— Това не знаѣ, отговорила Бохембинята. Това е твойтъ интересъ, ти се грижи за това.

— Да ти кажа, казалъ арапинътъ. Отъ полунощ до сутрина азъ ще бѣда стражаръ при християнина. Вѣрвашъ ли, че въ това врѣме ще можешъ да свършишъ? Врачката се вадѣла, че мисли.

— Виждамъ, каза, най-послѣ, голѣмо дърво срѣдъ едно поле; близо виждамъ една рѣчица и на брѣга една паднала стѣна. Тамъ близо нѣкъдѣ е скрито съкровището. Два или два и половина часа трѣбва да е далечъ отъ тука.

— Познавамъ, познавамъ много добръ мѣстото, което ми казвашъ. Имашъ една Сахамвска камила, отъ онѣзи Махари нарѣчени, и измивувашъ, знаешъ, въ единъ день десетъ денье пѣтъ. На полунощ въскочаваме се на ней съ французина, уплашвамъ го, че ще го убиѣ, ако вика, и тѣй го донасямъ въ мѣстото на съкровището. Щомъ го извади тогава...

— Какво тогава?

— Тогава убивамъ го и го погребявамъ тамъ.

— И защо това?

— Защото мъртвитъ не говорѣтъ.

— Може би да имашъ право. Но и страхътъ затваря устата. Можешъ само да го уплашишъ.

— Да видимъ; както ни се види за по-интересно тогава.

И се отдѣли.

(Слѣдва.)

Печатница Л. Нитче — Варна.